

Cartea lui Daniel - Numărul douăzeci și trei

Bărbații Batjocoritori

Jeff Pippenger

2023-12-18

Sora White a arătat că, atunci când marile clădiri ale orașului New York vor fi dărâmate, Apocalipsa, capitolul 18, versetele 1–3, se va împlini.

După aceste lucruri am văzut un alt înger coborându-se din cer, având mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui. Și a strigat cu glas puternic, zicând: A căzut, a căzut Babilonul cel mare și a ajuns locaș al demonilor, închisoare a oricărui duh necurat și colivie a oricărei păsări necurate și urâte. Căci toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea, și negustorii pământului s-au îmbogățit din belșugul desfătărilor ei. Apocalipsa 18:1–3.

Până la 11 septembrie 2001, „împărații” pământului săvârșiseră deja curvie cu biserica Romei. După cel de-al Doilea Război Mondial, președintele Harry S. Truman, pentru prima dată, în 1951, a numit un ambasador la Vatican. Încercarea sa de a forma o relație politică cu papalitatea a fost respinsă categoric de Congresul Statelor Unite, însă nu la fel s-a întâmplat atunci când, decenii mai târziu, președintele Ronald Reagan, în 1984, a numit un ambasador la Vatican. Până în 2001, toate națiunile săvârșiseră curvie cu Vaticanul prin stabilirea unei relații diplomatice cu curvia din Tir.

Până la 11 septembrie 2001, toate „neamurile” băuseră din vinul mâniei curviei ei. Vinul Babilonului reprezintă toate diferitele neadevăruri prezentate de papalitate, însă singurul soi aparte de vin identificat în aceste versete este vinul mâniei curviei ei. Mânia papalității este persecuția ei împotriva acelorora cu care nu este de acord. Ea își duce la îndeplinire persecuția folosind puterea statului pentru a-i face treaba murdară. Vinul mâniei ei este sticla ei specială de rătăcire, care reprezintă acțiunea de a folosi statul împotriva acelorora pe care ea îi socotește eretici.

În perioada cuprinsă între 11 august 1840 și 22 octombrie 1844, adventismul millerit, care fusese chemat afară din Evul Întunecat și care fusese despărțit de bisericile protestante ce au devenit atunci fiicele Romei, a devenit apoi adevăratul corn protestant pe fiara pământului abia sosită. Petru identifică trăsăturile acelor oameni ai lui Dumnezeu nou aleși ca națiune.

Dar voi sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor deosebit, ca să vestiți laudele Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată; voi, care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu; care nu căpătaserăți îndurare, dar acum ați căpătat îndurare. 1 Petru 2:9, 10.

Până la 11 septembrie 2001, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea recursese deja, și adesea, la structura politică a guvernului Statelor Unite pentru a-i ataca pe aceia pe care îi considera eretici. Cu mult înainte de 2001, adventiștii băuseră deja din vinul deosebit al Babilonului, care reprezintă folosirea puterii statului pentru a-i ataca pe aceia pe care îi considera eretici.

Efraim este un simbol al răzvrătirii lui Ieroboam și al împărăției de nord a lui Israel, iar Isaia începe capitolul douăzeci și opt adresându-se Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea ca bețivilor lui Efraim.

Ai de cununa mândriei, de bețivii lui Efraim, a căror frumusețe slăvită este o floare veștejită, care stă pe culmea văilor roditoare ale celor biruiți de vin! Iată, Domnul are unul puternic și tare, care, ca o furtună de grindină și ca o vijelie nimicitoare, ca un potop de ape mari care se revarsă, o va trânti la pământ cu putere. Cununa mândriei, bețivii lui Efraim, va fi călcată în picioare; iar frumusețea slăvită, care este pe culmea văii roditoare, va fi ca o floare veștejită și ca rodul timpuriu înainte de vară, pe care, când îl vede cel ce se uită la el, îl înghite îndată, pe când încă îl ține în mână. În ziua aceea, Domnul oștirilor va fi o cunună de slavă și o diademă de frumusețe pentru rămășița poporului Său, un duh de judecată pentru cel ce șade la judecată și putere pentru cei ce întorc bătălia la poartă. Dar și aceștia s-au rătăcit din pricina vinului și și-au pierdut calea din pricina băuturii tari; preotul și prorocul s-au rătăcit din pricina băuturii tari, sunt copleșiți de vin, și-au pierdut calea din pricina băuturii tari; se rătăcesc în vedenii, se clatină în judecată. Căci toate mesele sunt pline de vărsături și necurăție, așa încât nu mai este niciun loc curat. Isaia 28:1-8.

Anga wa gatatu yaje ku wa 11 Nzeri 2001, kandi yaje ku “ikamba,” rihagarariye ubuyobozi bw’“abasindi ba Efurayimu.” Ntiyagabye igitero ku cyicaro gikuru cy’itorero kiri i Maryland ikoresheje indege yuzuye lisansi, ahubwo yagaragaje ukudashobora kwabo kumenya ko ukuza kwa Isilamu k’anga wa gatatu kwari intangiriro y’ubutumwa bw’imvura y’itumba ya marayika wa gatatu. Intangiriro y’ubutumwa nyirizina n’umurimo nyirizina bavuga ko bazamuriwe kwamamaza. Bagaragajwe ko batari ikamba gusa, rihagarariye ubuyobozi, ahubwo ko bari “ikamba ry’ubwibone,” bityo bagaragaza umwe mu matsinda abiri y’abaramya yabyaye kandi ikomeza kubyazwa mu mpaka zo muri Habakuki igice cya kabiri. Ku wa 11 Nzeri 2001, abarinzi ba Habakuki bafashe imyanya yabo ku rugamba ku irembo.

Porțile Ierusalimului sunt locul unde se desfășura interacțiunea poporului Ierusalimului. Lupta de la porți reprezintă „dezbateră” din capitolul precedent al lui Isaia, care a început în ziua vântului de răsărit (ziua Islamului). Cele două categorii de închinători ai lui Habacuc din acel pasaj sunt reprezentate prin două cununi. Bețivii lui Efraim, care până în acel punct folosiseră deja puterea statului pentru a-și câștiga argumentele împotriva celor pe care îi socotiserăeretici, sunt puși în contrast cu cununa Domnului oștirilor. Când Hristos este prezentat ca Domnul oștirilor, aceasta simbolizează lucrarea Sa ca lider al oștirii Sale. Lupta de la poartă este războiul reprezentat de dezbateră asupra teologiei adevărate și false.

Ntabwo ubuyobozi bw’Inama Nkuru gusa bugaragazwa nk’abasinzi ba Efurayimu, ahubwo n’abatambyi (umurimo w’ubushumba), n’abahanuzi (abahanga muri tewolojiya n’abarezi) na bo bayobye bitewe n’inzoga zikaze. Nk’uko Yesaya abivuga mu mirongo ibanza y’ubuhanuzi bwe, ni itorerorose.

Maono ya Isaya mwana wa Amози, aliyoyaona juu ya Yuda na Yerusalemu katika siku za Uzia, Yothamu, Ahazi, na Hezekia, wafalme wa Yuda. Sikieni, enyi mbingu, nawe nchi, tega sikio; kwa maana Bwana amesema, Nimelea na kuwakuza watoto, nao wameniasi. Ng’ombe humjua bwana wake, na punda hujua hori ya bwana wake; lakini Israeli hajui, watu wangu

hawafikiri. Ole wako, taifa lenye dhambi, watu walioelemewa na uovu, uzao wa watenda mabaya, watoto wafisadi; wamemwacha Bwana, wamemkasirisha Mtakatifu wa Israeli, wamegeuka na kurudi nyuma. Mbona mpigwe tena? Mtaendelea kuasi zaidi na zaidi; kichwa kizima ni gonjwa, na moyo wote umezimia. Isaya 1:1–5.

Națiunea păcătoasă este bolnavă și a trecut de vremea în care s-ar mai putea oferi vreun remediu care să-i schimbe inima și mintea. Isaia arată că bețivii s-au abătut din cale, iar calea este identificată de Ieremia drept „căile cele vechi”. La 11 septembrie 2001, ploaia târzie a început să cadă, iar Ieremia arată că atunci când umblăm pe căile cele vechi, care sunt „calea” din care bețivii s-au abătut, găsim odihna ploii târzii.

Așa vorbește Domnul: „Stați în drumuri și priviți, și întrebați de cărările cele vechi, care este calea cea bună, și umblați pe ea, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.” Dar ei au zis: „Nu vom umbla pe ea.” De asemenea, am pus peste voi străjeri, zicând: „Ascultați sunetul trâmbiței!” Dar ei au zis: „Nu vom asculta.” De aceea, ascultați, voi neamuri, și cunoaște, o adunare, ce este în mijlocul lor. Ascultă, pământule: iată, voi aduce nenorocire peste poporul acesta, rodul gândurilor lor, pentru că n-au ascultat cuvintele Mele, nici Legea Mea, ci au lepădat-o. Ieremia 6:16–19.

Мятежники Ефрема уклонились от пути 11 сентября 2001 года и обратились «назад», в 1863 году, когда они начали процесс отвержения «древних стезей». Именно в «древних стезях» обретаются покой и отрада позднего дождя, и этот дождь начался в то самое время, когда над ними было произнесено «Горе». Третье «Горе» ислама осталось неузнанным для венца гордости Ефрема, ибо они постепенно отвергали основополагающие истины, определяющие роль ислама в пророчестве. Иеремия указывает, что в то время Господь воздвиг стражей, которые суть стражи Аввакума, и они возглашали пьяницам Ефрема в битве у ворот, что им надлежит внимать звуку трубы. Третье «Горе», пришедшее 11 сентября 2001 года, было седьмой Трубой.

Isaia identifică faptul că „ei se abat din pricina băuturii tari; rătăcesc în vedenie, se clatină în judecată. Căci toate mesele sunt pline de vărsături și necurăție, așa încât nu mai este niciun loc curat.” Masa contrafăcută, care a fost introdusă în 1863, care a înlăturat „șapte vremi” și care a necesitat o broșură explicativă care să o însoțească, reprezintă contrafacerea celor două mese sacre ale lui Habacuc; însă „mesele” contrafăcute pe care le-au folosit bețivii sunt pline de vărsături, iar ei rătăcesc în vedenie. Străjerilor din Habacuc și Ieremia li s-a spus că, în dezbaterea asupra metodologiei, trebuiau să scrie „vedenia” pe „mese”, însă mesele contrafăcute ale bețivului înfățișează o vedenie greșită.

Unde nu este nicio vedenie, poporul piere; dar ferice de cel ce păzește legea. Proverbe 29:18.

Bețivii lui Efraim au lepădat legea lui Dumnezeu, însă contextul „dezbaterii”, al luptei de la poartă, este legea profetică a lui Dumnezeu, așa cum este reprezentată prin metodologia stabilită în mișcarea primului și celui de-al treilea înger. După ce, în primele opt versete ale capitoului douăzeci și opt, Isaia stabilește cadrul, el identifică apoi metodologia care este ploaia târzie și îi identifică în mod specific pe bețivi drept „oamenii batjocoritori, care stăpânesc” „în Ierusalim”.

Cui îi va învăța el cunoștința? și cui îi va face să înțeleagă învățătura? Celor înțărcați de lapte și depărtați de la sân. Căci poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă; rând peste rând, rând peste rând; aici puțin, și acolo puțin: Fiindcă prin buze bălbâitoare și prin altă limbă va vorbi el acestui popor. Căruia i-a zis: Aceasta este odihna cu care puteți face pe cel obosit să se odihnească; și aceasta este înviorarea: totuși ei n-au voit să audă. Dar cuvântul Domnului le-a fost: poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă; rând peste rând, rând peste rând; aici puțin, și acolo puțin; ca să meargă, și să cadă pe spate, și să fie zdrobiți, și prinși în cursă, și capturați. De aceea, auziți cuvântul Domnului, voi, oameni batjocoritori, care stăpâniți peste acest popor care este în Ierusalim. Fiindcă ați zis: Am făcut un legământ cu moartea și suntem în înțelegere cu locuința morților; când va trece urgia năvalnică, nu va ajunge până la noi: fiindcă am făcut din minciună adăpostul nostru și sub falsitate ne-am ascuns: De aceea, astfel zice Domnul Dumnezeu: Iată, pun în Sion ca temelie o piatră, o piatră încercată, o piatră prețioasă din capul unghiului, o temelie sigură: cel ce crede nu se va grăbi. Voi pune judecata drept linie și dreptatea drept cumpănă; și grindina va mătura adăpostul minciunii, și apele vor îneca locul de ascunziș. Și legământul vostru cu moartea va fi desființat, iar înțelegerea voastră cu locuința morților nu va sta în picioare; când va trece urgia năvalnică, atunci veți fi călcați în picioare de ea. Isaia 28:9–18.

“Dezbaterea” este definită aici în termenii: „pe cine va învăța cunoștință? și pe cine va face să înțeleagă doctrina?” „Pe cine” se adresează potențialilor elevi, însă subiectul privește înțelegerea doctrinei, care este cunoștință. Când cartea lui Daniel este desigilată, are loc o creștere a cunoștinței, reprezentând o înțelegere sporită a adevărilor Cuvântului lui Dumnezeu. Cuvântul „doctrină” înseamnă un ansamblu de credințe, principii, învățături sau reguli care formează un anumit sistem de gândire sau un corpus de cunoștințe. Pentru a înțelege „doctrinile” biblice, este necesară o metodologie biblică pentru formarea acestui corpus de cunoștințe.

Metodologia este identificată astfel: „poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă; rând peste rând, rând peste rând; aici puțin și acolo puțin.” Metodologia care a identificat data de 11 septembrie 2001 ca sosirea celui de-al treilea „Vai” se întemeiază pe aducerea laolaltă a liniei profetice a primului „Vai” cu linia profetică a celui de-al doilea „Vai”, ceea ce oferă doi martori ai liniei celui de-al treilea „Vai”. Acea metodologie este piatra de încercare a „dezbaterii” care produce două clase de închinători, căci „cuvântul Domnului le-a fost: poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă; rând peste rând, rând peste rând; aici puțin și acolo puțin; ca să meargă, și să cadă pe spate, și să fie zdrobiți, și prinși în cursă, și luați.”

Cele cinci poticniri ale batjocoritorilor care cârmuiesc Ierusalimul îi reprezintă pe cele cinci fecioare neînțelepte. Metodologia este în mod limpede o încercare, căci bețivii lui Efraim au lepădat cărările cele vechi ale lui Ieremia, au refuzat să ia aminte la avertizarea trâmbiței străjerilor, au alcătuit mese contrafăcute și au făcut un legământ cu moartea, chiar în același timp în care cei ce purtau cununa Domnului oștirilor în lupta de la poartă făceau un legământ al vieții.

La 11 septembrie 2001, ploaia târzie, care este odihna și înviorarea, a început să cadă, iar sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii a început. Ea a dat naștere unei dezbateri cu privire la metodologia bețivilor lui Efraim și la metodologia reprezentată de solul lui Ilie. „Mulți” vor cădea

împreună cu bețivii, dar puținii care vor fi aleși sunt aceia care Îl așteaptă pe Domnul.

Căci astfel mi-a vorbit Domnul, cu mână puternică, și m-a învățat să nu umblu pe calea acestui popor, zicând: „Să nu numiți uneltire tot ceea ce poporul acesta numește uneltire; să nu vă temeți de ceea ce se teme el și să nu vă înspăimântați. Sfințiți pe Domnul oștirilor Însuși; de El să vă temeți și de El să vă înfricoșați. El va fi un locaș sfânt; dar și o piatră de poticnire și o stâncă de cădere pentru amândouă casele lui Israel, un laț și o cursă pentru locuitorii Ierusalimului. Mulți dintre ei se vor poticni, vor cădea și vor fi zdrobiți, vor fi prinși în laț și vor fi luați. Leagă mărturia, pecetluiește legea între ucenicii mei. Eu voi aștepta pe Domnul, care Își ascunde fața de casa lui Iacov, și mă voi încrede în El.” Isaia 8:8–17.

Cu certitudine, Isaia este în acord cu propriile sale cuvinte, astfel încât cei mulți care cad în capitolul douăzeci și opt sunt aceiași care cad în capitolul opt. În capitolul opt descoperim că căderea lor are loc în timpul sigilării, care a început la 11 septembrie 2001. Avertizarea din capitolul opt este să nu umblăm pe „calea” acestui popor, căci ei sunt aceia care au refuzat să umble pe calea lui Ieremia, a cărărilor celor vechi, unde este situat mesajul ploii târzii. Cei care cad în capitolul opt sunt aceia care își pun încrederea în confederație, reprezentând vinul deosebit al Babilonului, care reprezintă o confederație între biserică și stat cu scopul de a se împotrivi celor socotiți eretici. Ceea ce îi face să se poticnească în capitolul opt este piatra de poticnire, reprezentând chiar cea dintâi respingere a adevărului fundamental din 1863, „cele șapte vremi” din Leviticul douăzeci și șase, care a fost respinsă de „zidari” în 1863. Prin acea respingere, ei s-au întors la metodologia protestantă apostată pentru a respinge mesajul dat de îngeri lui William Miller.

În capitolul douăzeci și opt, respingerea pietrei aduce judecata biciului nimicitor care se revarsă, simbolul biblic al semnului fiarei care începe odată cu legea duminicală în Statele Unite și apoi inundă întreaga lume. La legea duminicală, legământul pe care biserica adventistă l-a făcut cu „moartea” și cu „iadul” va fi nimicit. Prin nimicirea legământului cu moartea al bețivilor lui Efraim, „adăpostul lor de minciuni” va fi înlăturat. „Adăpostul de minciuni” este reprezentat de apostolul Pavel ca minciuna care aduce o lucrare de rătăcire puternică, iar această rătăcire puternică, revărsată asupra oamenilor batjocoritori care stăpânesc Ierusalimul, este un răspuns la ura lor față de adevăr.

Cel care va veni este sub lucrarea lui Satan, cu tot felul de puteri, semne și minuni mincinoase, și cu toată amăgirea nelegiurii pentru cei ce pier, pentru că n-au primit dragostea adevărului, ca să fie mântuiți. Și din această pricină, Dumnezeu le va trimite o puternică rătăcire, ca să creadă o minciună, pentru ca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci și-au găsit plăcerea în nelegiure, să fie osândiți. Dar noi suntem datori să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, frați preaiubiți ai Domnului, pentru că Dumnezeu v-a ales de la început pentru mântuire, prin sfințirea Duhului și credința adevărului. La aceasta El v-a chemat prin Evanghelia noastră, ca să dobândiți slava Domnului nostru Isus Hristos. Așadar, fraților, rămâneți tari și țineți învățăturile pe care le-ați primit, fie prin viu grai, fie prin epistola noastră. 2 Tesaloniceni 2:9–15.

„adăpostul minciunii”, care a produs „o puternică amăgire”, aduce în cele din urmă pedeapsa legii duminicale care va veni în curând. Apostolul Pavel identifică clasa celor care nu iubesc adevărul și o clasă care sunt sfințiți prin adevăr, făcând astfel referire la cele două clase din controversa din Habacuc capitolul doi. În capitolul douăzeci și nouă, Isaia începe prin a dubla cuvântul Ariel, care este un alt nume pentru Ierusalim.

Vai de Ariel, de Ariel, cetatea în care a locuit David! Adăugați an la an; lăsați-i să înjunghie jertfe. Isaia 29:1.

Umbhikisho obuphindaphindiweyo buka-“Ariel” (isixeko saseYerusalem), buphinda bugwetywe ngo-“yeha.” Ukubulawa kwemibingelelo “unyaka nonyaka” kumela uvukelo oluqhubekayo olwqalayo ngo-1863. Iivesi ezilandelayo zicacisa umgwebo oya kwenzeka phezu kwebandla lamaSeventh-day Adventist ngexesha lengxaki yomthetho weCawa. Kwivesi yesithoba kuchongwa “ummangaliso,” ogxininisa impikiswano yendlela yokusebenza, ngaxeshanye uchonge imeko yokuvukela ye-Adventism njengenxalenye yesigidimi seMidnight Cry, ekwanxulunyaniswa nengelosi yesibini njengoko imelwe kukuphindaphindwa kuka-“Ariel” kwivesi yokuqala.

Luați seama și minunați-vă; strigați și strigați: sunt beți, dar nu de vin; se clatină, dar nu de băutură tare. Căci Domnul a turnat peste voi duhul unui somn adânc și v-a închis ochii: pe proroci și pe cărmuitorii voștri, pe văzători, i-a acoperit. Și vedenia tuturor a ajuns pentru voi ca cuvintele unei cărți pecetluite, pe care oamenii o dau unuia învățat, zicând: „Citește aceasta, te rog”; iar el zice: „Nu pot, căci este pecetluită.” Și cartea este dată celui neînvățat, zicându-i-se: „Citește aceasta, te rog”; iar el zice: „Nu sunt învățat.” De aceea Domnul a zis: „Fiindcă acest popor se apropie de Mine cu gura și Mă cinstește cu buzele, dar și-a depărtat inima de Mine, iar frica lui față de Mine este învățată prin porunca oamenilor, de aceea, iată, voi face din nou în mijlocul acestui popor o lucrare minunată, da, o lucrare minunată și o uimire; căci înțelepciunea înțelepților lui va pieri și priceperea celor pricepuți ai lui va fi ascunsă.” Isaia 29:9–14.

În „dezbateră” consemnată în capitolul douăzeci și șapte, care reprezintă argumentul metodologiei adevărate în contrast cu metodologia falsă, beția bărbaților batjocoritori care cârmuiesc Ierusalimul este identificată ca o orbire ce împiedică conducerea adventismului să înțeleagă cartea care este pecetluită. Cărțile lui Daniel și Apocalipsa sunt una și aceeași carte, iar partea cărții care este desigilată chiar înainte de încheierea timpului de probă este Descoperirea lui Isus Hristos. Ea include enigma „celui de-al optulea, care este dintre cei șapte”. Este reprezentată prin „taina” pe care Daniel a primit-o spre înțelegere în capitolul doi. Este „istoria ascunsă” a Celor Șapte Tunete. Este solia Islamului a celui de-al treilea „Vai”, și solia „Strigătului de la Miezul Noptii”.

Cartea unică a lui Daniel și a Apocalipsei este dată acelor care au fost reprezentați de Sinedriu în vremea lui Hristos, care simbolizează un sistem de conducere ce mărturisește că susține și apără adevărul lui Dumnezeu, dar, în cele din urmă, participă la răstignirea Adevărului. Sistemul prefigurat de Sinedriu îl reprezintă pe oamenii batjocoritori care cârmuiesc Ierusalimul. Lor le este dată cartea care este pecetluită, iar răspunsul lor distins, educat și savant cu privire la înțelesul cărții este că nu o pot citi, fiindcă este pecetluită. Apoi turmei care a fost instruită să-i urmeze numai pe aceia care sunt puși deoparte ca conducători i se dă aceeași carte, iar răspunsul ei este că

o va înțelege numai dacă oamenii batjocoritori care cârmuiesc Ierusalimul, Sinedriul zilelor de pe urmă, îi vor spune ce înseamnă.

Metodologia care i-a fost dată lui William Miller, iar apoi organizației Future for America, este un reper al istoriei profetice. Este un reper care identifică o chestiune de probă de viață și de moarte. Fără metodologia corectă, solia ploii târzii este „ca vorbele unei cărți care este pecetluită”. Fără solia ploii târzii, experiența produsă de această solie este cu neputință de dobândit. Acea metodologie este procesul de a aduce linie profetică peste linie profetică, de aici din Biblie și de acolo din Biblie. Dezbateră cu privire la metodologie a început atunci când prima solie a fost înzestrată cu putere, atât în istoriile de început, cât și în cele de încheiere ale ultimelor zile.

La începutul istoriei mișcării millerite, dezbateră a început la 11 august 1840 și s-a repetat la sfârșitul acelei istorii, în perioada în care mișcarea millerită filadelfiană a trecut în mișcarea millerită laodiceană. Dezbateră a început din nou în istoria mișcării laodiceene a celui de-al treilea înger, la 11 septembrie 2001, și se repetă la sfârșitul acelei mișcări, când mișcarea laodiceană a celui de-al treilea înger trece în mișcarea filadelfiană a celor o sută patruzeci și patru de mii. În încercarea de la început a milleriților și în încercarea de la sfârșit a milleriților, încercarea a fost reprezentată prin metodologia solului Ilie. Isus, ca Alfa și Omega, ilustrează întotdeauna sfârșitul prin început.

Metodologia aducerii „linie peste linie” este cea pe care o vom folosi acum pe măsură ce ne îndreptăm atenția asupra capitolelor patru și cinci din Daniel în articolul următor.

«Ոչ որ չունի նշմարիտ պատգամ՝ սահմանելու այն ժամանակը, երբ Քրիստոսը պետք է գա կամ չգա: Վստահ եղեք, որ Աստված ոչ որի իշխանություն չի տալիս ասելու, թե Քրիստոսը հինգ տարի, տասը տարի կամ քսան տարի հետաձգում է Իր գալուստը: «Դուք էլ պատրաստ եղեք, որովհետև այն ժամին, երբ չեք մտածում, մարդու Որդին գալիս է» (Matthew 24:44): Սա է մեր պատգամը, հենց այն պատգամը, որ երկնքի մեջտեղում թռչող երեք հրեշտակները հռչակում են: Այն գործը, որ այժմ պետք է կատարվի, այս վերջին ողորմության պատգամը հնչեցնելն է ընկած աշխարհին: Երկնքից նոր կյանք է գալիս և տիրում Աստծու ամբողջ ժողովրդին: Բայց եկեղեցում բաժանումներ պիտի գան: Երկու կողմ պիտի կազմավորվեն: Յորենն ու որոմները միասին են աճում մինչև հնձրը:»

„Lucrarea se va adânci și va deveni tot mai stăruitoare până chiar la încheierea timpului. Și toți cei care sunt împreună-lucrători cu Dumnezeu vor lupta cu cea mai mare stăruință pentru credința dată sfinților o dată pentru totdeauna. Ei nu vor fi abătuți de la solia prezentă, care deja luminează pământul cu slava ei. Nimic nu merită să fie apărat cu înverșunare decât slava lui Dumnezeu. Singura stâncă ce va rămâne în picioare este Stâncă Veacurilor. Adevărul așa cum este el în Isus este refugiul în aceste zile de rătăcire....”

„Profeția s-a împlinit, rând după rând. Cu cât stăm mai neclintiți sub stindardul soliei îngerului al treilea, cu atât vom înțelege mai limpede profeția lui Daniel; căci Apocalipsa este suplimentul lui Daniel. Cu cât primim mai deplin lumina prezentată de Duhul Sfânt prin slujitorii consacrați ai lui Dumnezeu, cu atât mai adânci și mai sigure, asemenea tronului veșnic, vor apărea adevărurile profeției din vechime; vom fi incredințați că oamenii lui

Dumnezeu au vorbit mânați de Duhul Sfânt. Oamenii înșiși trebuie să fie sub influența Duhului Sfânt pentru a înțelege rostirile Duhului prin profeți. Aceste solii au fost date nu pentru aceia care au rostit profețiile, ci pentru noi, care trăim în mijlocul scenelor împlinirii lor.”

„Nu aș simți că aș putea prezenta aceste lucruri, dacă Domnul nu mi-ar fi dat această lucrare de făcut. Mai sunt și alții în afară de tine, și nu doar unul sau doi, care, asemenea ție, cred că au lumină nouă și sunt pe deplin gata să o prezinte poporului. Dar ar fi plăcut înaintea lui Dumnezeu ca ei să primească lumina deja dată și să umble în ea și să-și întemeieze credința pe Scripturi, care susțin pozițiile menținute de poporul lui Dumnezeu de mulți ani. Evanghelia veșnică trebuie să fie vestită prin agenți omenești. Noi trebuie să facem să răsune soliile îngerilor care sunt reprezentați ca zburând prin mijlocul cerului, cu ultima avertizare către o lume căzută. Dacă nu suntem chemați să prorocim, suntem chemați să credem profețiile și să conlucrăm cu Dumnezeu în a da lumină altor minți. Aceasta încercăm să facem.” Selected Messages, cartea 2, 113, 114.